

Спецыяльна для «Звяды»

КАЛІ КОШКІ ТАНЦУЮЦЬ БАЛЕТ...

значыць, іх гаспадар — Юрый Куклачоў

Вядомы на ўвесь свет, адзіны на планеце дрэсіроўшчык кошка, народны артыст РСФСР Юрый Куклачоў на гэтым тыдні парадаваў жыхароў Віцебшчыны і Магілёўшчыны выступленнямі свайго тэатра. Віцебскі карэспандэнт «Звяды» меў гонар не толькі пабываць на ўнікальным шоу, але і ўзяць эксклюзіўнае інтэрв'ю пасля канцэртнай праграмы. Гутарылі не толькі пра кошка. Было прыемна пачуць з вуснаў такога чалавека словы павагі і любові да Беларусі. Суразмоўнік развесяліў расказаў пра чатырохлапых, якія лепш за ўсіх экспертаў высока ацанілі якасць беларускіх прадуктаў. А, дарэчы, што ім лепш прапаноўваць паесці?.. Цікавая размова зацягнулася да позняга вечара.

Талент ад Бога мае кожны

У Віцебскай абласной філармоніі ўбачыў натоўп дарослых і дзяцей ў фае. Чарга да... Аказваецца легендарны кошчын клоўн з празрыстым «экранам» на твары раздаваў аўтографы і з задавальненнем фатаграфаваліся.

У Вялікабрытанію яго пускалі, а хвастатых артыстаў — не. Дык ён налавіў мясцовых кошка і праз тры месцы зрабіў з імі цудоўную праграму...

Ды размаўляў з кожным, як сва-як: з цеплынёй у вачах і голасе, быццам дзядуля, не дзеля «пабыць з публікай»... У свае 71 год выглядае ён на сто... Канешне, я не пра век, а на стольнік праэнтаў добра!

Убачыўшы, што я з фотакамерай (як толькі паспеў?), даведаўся як мяне завуць і прасіў вельмі ветліва, каб не здымаў з фотаўспыш-кай. А лепш наогул. Растлумачыў, што, убачыўшы мяне, астатнія пачнуць рабіць фота, а яго хвастатым партнёрам, мякка кажучы, не падабаецца такая ўвага.

Шоу ў дзве дзеі з перапынкам глядзелася на адным дыханні. Гэта

не проста выхад на сцэну і паказ трукаў. Гэта спектакль, вельмі ярка аформлены, казка з вялікай літары.

Кошкі і сабакі паказвалі на сцэне «звычайныя цуды»: скакалі, куды трэба, рабілі, што загадвалі. Адразу, адчувалася, што яны вельмі любяць свайго партнёра. Фурор выклікаў знакамiты цыркавы нумар «Кот і кухар», калі хвастатая ну ніяк не хоча пакідаць рондаль.

А яшчэ артыст жангліраваў, як кажуць прафесіяналы, працаваў з глядзельнай залай, энергія яго зараджала.

У канцы канцэртнай праграмы Куклачоў па-бацькоўску звярнуўся да дзятвы. Сказаў, што кожны з іх мае талент ад Бога і трэба яго адчуць, развіваць, што неабходна, калі пра нешта марыш, дабівацца сваёй мэты. Ён, між іншым, сем разоў паступаў у цыркавое вучылішча! Упэўнена расказваў і пра моц дабрыві. Ад шчырасці яго слоў, прызнаюся, асабіста ў мяне вочы сталі вільготныя.

Кошкі любяць... беларускае!

У Вікіпедыі напісана, што суразмоўнік нарадзіўся 12 красавіка 1949 года ў Хімінскім раёне, а ў некаторых іншых інтэрнэт-крыніцах, што ў Маскве.

Пры размове Юрый Дзмітрыевіч растлумачыў, што ён усё ж масквіч. Бацька-інжынер расказваў анекдот пра Сталіна, а здарылася гэта, як потым высветлілася, за некалькі дзён да смерці «бацькі ўсіх народаў».

«Паедзем з раніцы ў краму, накупім вашай смакаты. Прывязем дадому — і ў халадзільнік. І будзем жыць месяц, як быццам у Беларусі!»

«Жартаўніка пад хатні арышт. І, канешне, была вялікая верагоднасць, што рэпрэсіі будуць у дачыненні яго жонкі, іншых членаў сям'і. Таму дзядзька нас у вёску звёз. І там я жыў да сямі гадоў у бабулі. Гектар зямлі ў яе, які суседзі дапамагалі ўзараць. Агурочки і бульбачка свае. І куры, і каза была (смяецца). А сусед прынясе сала, калі свінню зарэжа, карова ў людзей, малаком і маслам пачастуюць. Памятаю, яблыкі сушылі. Толькі і куплялі, што муку, запалкі, соль», — згадвае артыст сваё дзяцінства.

Разважаючы пра якасць сучасных прадуктаў, Куклачоў не шкадаваў кампліментаў на адрас беларускіх вытворцаў.

«Мы тут аб'ядаемся!!! Вэнджаную каўбасу курыную ўпершыню ў жыцці пакаштаваў тут! Вау! Ммммммм. Я і не ведаў што такое наогул можа быць! — расказваў ён вельмі эмацыянальна і з вялікай асададай. — Раніцай сёння еў курыцу без пеніцыліну і свініну! А памідоры на днях прынеслі, такія смачныя, забыўся, калі еў такія! Турэцкія есці немагчыма. Паедзем з раніцы ў краму, накупім вашай смакаты. Прывязем дадому — і ў халадзільнік. І будзем жыць месяц, як быццам у Беларусі!»

Між іншым... Каго не падманеш, дык гэта жывёл наконт якасці харчавання. Юрый Дзмітрыевіч расказваў, што яго выхаванцы ахвотна ядуць беларускія мясныя вырабы, а вось у Маскве, бывае, і не прымусяць.

Сямейная справа

Паважаны Майстар вельмі шмат расказваў пра гастролі. Згадаў факт, калі ў Вялікабрытанію яго пускалі, а хвастатых артыстаў — не. Дык ён налавіў мясцовых кошка і праз тры месяцы зрабіў з імі цудоўную праграму...

У Беларусі, ганарыцца артыст, яго вельмі паважаюць. Тут надрукаваныя яго кнігі з цыкла «Школа дабрыві» і іншыя... І гэта — фі-

мастак, намеснік мастацкага кіраўніка па агульных пытаннях тэатра бацькі. Малодшы 37-гадовы сын Куклачова Уладзімір працаваў салістам у знакамiтым балетным тэатры Панова ў Ізраілі. Пасля таго як скончыў кар'еру, пачаў таксама працаваць з хвастатымі. Ды як! Паставіў каціны балет!

Іх зорны бацька ганарыцца, што ў спадчыну дзецям пакіне прафесію, якая дазволіць заўсёды зарабіць не толькі на кавалак хлеба.

Сфатаграфаваліся з нашым карэспандэнтам, артыст пабег даганяць жонку.

ласофія і рэкамендацыя, як вырасціць гарманічную асобу, як ужо дарослым не страціць інтарэс да жыцця. Між іншым, менавіта беларусы даўно пачалі вырабляць ляльку — «копію Куклачова».

Юрый Дзмітрыевіч — ганаровы прафесар Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры і мастацтваў. Ён падзяліўся планами адкрыцця філіяла свайго тэатра ў Мінску, тым больш што ад Масквы зусім недалёка. Яго дзеці, якія працягваюць бацькаву справу, маглі б дзяліцца сакрэтамі майстэрства, выступаць на навагодніх шоу.

Дзеці сапраўды пайшлі па шляху бацькі. Старэйшы сын Дзмітрый каля дзесяці гадоў таму стаў заслужаным артыстам Расійскай Федэрацыі. Ён — артыст і першы намеснік мастацкага кіраўніка тэатра кошак. Жонка Дзмітрыя Марына таксама працуе ў калектыве. Дачка Кацярына — галоўны

У Віцебску зорны клоўн выступаў з жонкай Аленай Ісакаўнай. З ёй яны разам яшчэ з цыркавага вучылішча.

«У чым сакрэт шчаслівага сямейнага жыцця? У тым, што трэба быць памяркоўнымі. Сям'я — адзінае, адно цэлае не трэба сябе вылучаць. Калі вось ты кахаеш жонку, каханне — гэта заўсёды жадаць здароўя і добра. І яна табе жадае таго ж. І ўсё на ўзаемнасці. Жанчына павінна таксама разумнай быць...», — паразважаў на развітанне і пасля сумеснага фота пабег даганяць жонку, якая строга сказала перад гэтым, што хопіць размаўляць...

На памяць з Віцебска Юрый Куклачоў павязе і кубак ад «Звяды». Пажартаваў, што будзе з яго «чаі ганяць».

Аляксандр ПУКШАНСКІ.
Фота з асабістага архіва аўтара і Юрыя КУКЛАЧОВА.

Дзеці — заўсёды самыя ўдзячныя глядачы.